

de regeering der stad toe, na welke redevoering alle leden van het bestuur van den generaal den broederkus ontvingen. Uit naam der municipaliteit antwoordde wethouder De Jongh. Na het gebruiken van eenige ververschingen in de kleine zaal op de eerste verdieping van het logement het Zwijnshoofd keerde men te ongeveer 5 uur naar het Raadhuis terug. Volgens de courant was bij dit alles veel vreugde betoond en hadden alle schuiten en schepen in de havens gevlagd. Nauwelijks waren de burgers weer op het Raadhuis teruggekeerd of de burgers Vermeer, Van der Heiden en Hanegreef kwamen met de vraag of aan de nog in den Doelen vertoevende in het witgekleede burgeressen eenige ververschingen gepresenteerd mochten worden. De Raad stond daar dadelijk *f* 60,— voor toe.

Dat men de gezindheid der bevolking maar zeer matig vertrouwde, blijkt wel uit het feit, dat er bij den boom een schildwacht geplaatst werd. In een herberg of kelder op de Grootemarkt zou dan tevens de daarbij behoorende wacht onder dak gebracht worden. Deze wacht werd eerst door Hollandsche, later echter door Fransche troepen betrokken. De boekverkooper J. Bronkhorst kondigde reeds den dag na de plechtigheid in de courant aan, dat hij door een bekwaam kunstgraveerder zou doen vervaardigen en zoo spoedig een goede uitvoering dit toeliet, zou uitgeven „een kunstplaat verbeeldende het planten van den vrijheidsboom binnen deze stad met een beschrijving daartoe betrekkelijk”.

Na afloop der plechtigheid maakte men gebruik van de aanwezigheid van Bonnaud op het stadhuis om hem te onderhouden over het ongemak, dat door de „vagebunderende Fransche troupes” veroorzaakt werd. Hieruit blijkt duidelijk, dat er toch aan de discipline der Franschen wel het een en ander ontbrak. De generaal antwoordde, dat niemand Fransche soldaten, die niet door officieren geleid werden, in huis behoefde te nemen en dat hij de Fransche wacht en postcommandanten zou bevelen geen zwerfende soldaten binnen de stad te laten op straffe van anders zelf in arrest gesteld te zullen worden. Ter zelfder tijd wist de generaal nog te bewerken, zeker als prijs voor zijn toezegging, dat het scherpen van de hoefijzers der paarden